
SEMINAR I DMA 30. JANUAR 2020

v/advokat Britta Moll Bown

SMV-DIREKTIVET - ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 2

- Planer og programmer
- Udarbejdes/vedtages af myndighed
- Som kræves ifølge love/administrative bestemmelser

Artikel 3

- Indenfor visse sektorer, landbrug mv. **fastlægger rammer for fremtidige anlægstilladelser**, eller
- Har indvirkning på Natura 2000 områder

PRAKSIS

- C-105/09 og C-110/19 Terre wallonne I – nitrathandlingsplan – indeholder foranstaltninger, hvis overholdelse er en betingelse for udstedelse af en tilladelse
- C-290/15 D'Oultremont – vindmøllebekendtgørelse – fastlægger en betydningsfuld helhed af kriterier for tilladelse - indeholder forskellige bestemmelser vedrørende opstilling af vindmøller

- C-671/16 Inter-Environnement Bruxelles – regional forordning om byplanlægning –fastsætter bestemmelser om den fysiske planlægning af zonerne omkring bygninger og andre ubebyggede områder - fastsætter visse bestemmelser for udførelse af byggeprojekter

FORHOLD TIL HABITATDIREKTIVET

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, 1. pkt:

”Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.”

Betyder, at planer direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaring *skal ikke habitat vurderes.*

SMV-DIREKTIVETS ARTIKEL 3, STK. 2, LITRA B

- Miljøvurdering for alle planer og programmer:
- for hvilke det på grund af den sandsynlige indvirkning på lokaliteter er besluttet, at der kræves en vurdering i medfør af artikel 6 eller 7 i direktiv [92/43/EØF](#):

- *Skal planer for Natura 2000 områder så SMV-vurderes?*

SAG C-43/18 COMPAGNIE D'ENTREPRISES CFE

Bekendtgørelse, der udlægger et Natura 2000-område og fastsætter bevaringsmålsætninger og visse forebyggende foranstaltninger, er omfattet af SMV-direktivets regler om miljøvurdering og offentlig høring, medmindre bekendtgørelsen kun fastsætter rammer for aktiviteter, der ikke kræver tilladelse.

- Princippet i artikel 6, stk. 3, kan altså ikke overføres til SMV-direktivet
- Afgørende er om planen fastlægger rammer for tilladelser.

C-43/18 FORTSAT – LIDT I DETALJEN

- 65. Ganske vist indeholder bekendtgørelsen af 14. april 2016, som generaladvokaten har anført i punkt 91 i forslaget til afgørelse, bl.a. i artikel 15 et vist antal forbud. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at efterprøve, om disse forbud kun omfatter projekter, der ikke kræver tilladelse.

- 66. I en situation, hvor denne retsinstans når til den konklusion, at dette er tilfældet, **fastlægger** de normative kendetegn og egenskaber ved en bekendtgørelse som bekendtgørelsen af 14. april 2016 **ikke rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter.**

C-321/18 TERRE WALLONNE III

- en bekendtgørelse, hvorved et organ i en medlemsstat på regionalt plan fastsætter bevaringsmålsætninger for sit Natura 2000-net, der er af **vejledende karakter**, mens bevaringsmålsætningerne for lokaliteterne er af forskriftsmæssig karakter, skal ikke miljøvurderes.

Siger det samme som den foregående

- om forholdet til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3,
- Om positive virkninger

C-321/18 – LIDT MERE I DETALJEN

- 42. I den foreliggende sag fastsætter bekendtgørelsen af 1. december 2016 ikke bevaringsmålsætninger for bestemte lokaliteter, men sammenfatter dem for hele regionen Vallonien. Derudover fremgår det af artikel 25a, stk. 1, tredje afsnit, i loven af 12. juli 1973, at de bevaringsmålsætninger, der finder anvendelse på regionalt plan i Vallonien, kun er af **vejledende** karakter, mens denne artikel 25a, stk. 2, andet afsnit, bestemmer, at de bevaringsmålsætninger, der finder anvendelse på Natura 2000 lokaliteternes niveau, er af forskriftsmæssig karakter.

- 43. Henset til disse forhold må det fastslås, at en retsakt som den i hovedsagen omhandlede ikke opfylder den i denne doms præmis 41 nævnte betingelse, idet den ikke fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, således at den ikke er omfattet af hverken SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra a), eller dette direktivs art. 3, stk. 4.

SAG C-117/17 COMMUNE DI CATELBILLINO

- Biogasanlæg tilladt i modstrid med kravene til VVM-screening kan retlig lovliggøres ved en efterfølgende miljøvurdering, der også skal omfatte de faktiske miljøvirkninger siden anlæggets etablering, forudsat betingelserne for retlig lovliggørelse ikke giver anledning til omgåelse af VVM-direktivet, og screeningskriterierne i bilag III overholdes.

Tidslinje:

- Italiensk lov tillod biogasanlæg der ikke oversteg 1 MW
- Tilladelse til udvidelse til kapacitet på 999 kW
- Loven blev kendt forfatningsstridig da stred mod VVM-direktivet
- Regionen besluttede at tilladelsen var gyldig
- Præjudiciel forelæggelse

SAG C-117/17 LIDT MERE I DETALJEN

Præmisser:

29. Det fremgår derimod ikke af [direktiv 2011/92](#), hvilke retlige konsekvenser, der skal drages af en tilsidesættelse af disse bestemmelser.

30. EU-retten ikke .. til hinder for lovliggørelse .. Når ikke omgåelse .. og de indvirkninger på miljøet, der har været .. tages i betragtning.

- 35. Omfattet af bilag II, altså screeningspligtig
- 37. Tærskelværdier, jf. artikel 4, skal suppleres med væsentlighedsvurdering, jf. artikel 2, stk. 1.
- 38. Fastsættelse af tærskelværdier skal tage hensyn til relevante udvælgelseskriterier.
- 39. Skønnet overskrides hvis samtlige projekter på forhold holdes uden for vurderingen